

banerne endnu er i Stand til at magte Trafikken, vilde jeg anse en saadan yderligere Forskydning for overordentlig uheldig. Det er egentlig min væsentligste Grund til at foretage Forhøjelsen saa overvejende paa Godstaksterne.

Men jeg har dog en Grund endnu. Medens jeg ikke ved Behandlingen af den sidste Takstforhøjelseslov kunde have nogen Betænkelighed ved at give den for saa vidt en foreløbig Karakter, som det jo blev bestemt, at den skulde underkastes en Revision, saa var det og er det min personlige Overbevisning, at de Takster, vi den Gang naaede til, i Virkeligheden vil vise sig at være rigtige og passende for en meget lang Aarrække, ogsaa i den Forstand, som det ærede 24de Medlem for Hovedstaden (Theodor Jensen) vilde mene rigtig og passende: at de i Tidens Løb vil give en passende Rente af den i Statsbanerne anbragte Kapital. Jeg lægger derfor overmaade megen Vægt paa ikke at komme bort fra det Grundlag, som saaledes blev tilvejebragt, et Grundlag, som jeg anser for rationelt beregnet og rimeligt og retfærdigt fordelt saavel i Henseende til Persontrafikken og dens Afskyninger som i Henseende til Godstrafikken.

Det ærede 22de Medlem for Hovedstaden (Fris-Skotte) mindede mig om, at jeg ved Fremsættelsen af Postlovsforslaget havde sagt, at Regeringen kun vilde gaa med til yderligere Takstforhøjelser i Tilfælde af tvingende Nødvendighed. Denne tvingende Nødvendighed er just nu fremkommet under Behandlingen af Lønningslovsforslagene, som jeg ogsaa mindede om ved Lovforslagets Fremsættelse. Paa det Tidspunkt, da Postlovsforslaget blev fremsat, kendte man den finansielle Rækkevidde af Regeringens Lønningslovsforslag. Det, der er kommet til senere, er Ændringer, vedtagne af Rigsdagen udgørende en Udgift for Statskassen af en 17—18 Mill. Kr. Regeringen kan ikke give Afkald paa at faa denne Merudgift opvejet ved en tilsvarende Indtægt, og der er sikkert ikke noget andet Omraade, hvor en saadan Indtægt passende kan tilvejebringes i Øjeblikket.

De Bemærkninger, jeg har fremsat overfor det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) med Hensyn til Grunden til, at Forhøjelsen foreslaas lagt paa Godstrafikken, maa jeg selvfølgelig henholde mig til ogsaa overfor det ærede 22de Medlem for Hovedstaden. Jeg er slet ikke i Stand til at bedømme de Eksempler, som det ærede Medlem frem-

satte til Paavisning af, at Godstrafikken betaler sig bedst. Paa mig har det ærede Medlems Eksempler gjort et meget konstrueret Indtryk, og det ærede Medlem da heller ikke med Sikkerhed at kunne fastholde sit Resultat. Men selv om dette Resultat maatte være rigtigt, selv om i Øjeblikket Godstrafikken maatte være den Gren af Statsbanetrafikken, der betaler sig bedst, vil jeg dog anse det for rigtigst at blive staaende ved den Udvej, som er anvist gennem Lovforslaget, og det af den Grund, at det vil være let og simpelt, naar dette Lovforslag bortfalder, da ogsaa at lade den forhøjede Takst bortfalde. Man rører derved aldeles ikke ved det nu indførte System.

Hvad der ogsaa vilde tale imod at gaa den Vej, som det ærede 22de Medlem for Hovedstaden anviste, er den Omstændighed, at det vilde tage lidt mere Tid at gennemføre en Forhøjelse paa Persontrafikkomraadet. Det vilde ogsaa medføre nye Udgifter og ny Ulejlighed med Hensyn til Fremstilling af Billetter eller med Hensyn til at forøge Publikums Ulejlighed med Løsning af nye Billetter. Man kunde jo selvfølgelig give Tillægsbilletter og bevare de gamle Billetter, men jeg tror heller ikke, en saadan Ordning vilde være heldig. Det ærede 22de Medlem for Hovedstaden talte ret indtrængende for Bevarelsen af Rabat for Dobbeltbilletter og blev heri støttet af det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann). Det er naturligvis ikke noget Spørgsmaal af meget stor finansiell Rækkevidde, men naar man i det hele taget vil have nogen Forhøjelse paa Persontrafikkomraadet, forekommer det mig at være et forsvarligt Sted at tage den; men denne saavel som andre Enkeltheder kan selvfølgelig nu blive drøftet i Udvalget, som jeg haaber at kunne komme til Rette med.

Det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) kom med nogle kritiske Bemærkninger med Hensyn til den ret stærke Forhøjelse af Hurtigtogsbilletterne, og jeg kan ikke nægte, at det ærede Medlems Argumentation har en Del paa sig. Det vil naturligvis være meget ærgerligt for en rejsende, som skal fra Skanderborg til Aarhus og ikke vil kunne finde nogen passende Rejselejlighed med andet end et Hurtigtog, at skulle give et Tillæg af 3 Kr. paa II Klasse. Derved fordyres denne forholdsvis korte Rejse overordentlig meget. Jeg vil dog paa den anden Side meget nødig ind paa at have forskellige Tillæg for Befordring med Hurtigtog, saaledes at